

Իբրեւ սրիսուր մեր հոգիին
Բազմաւերմորհ:

Ես Եղիվարդն եմ այս գիշեր,
Արսիս վրայ ծամըր փառեր,
Երբ կը գրեմ տողերն այս մութ:
Տուր ինձի թելդ, վիշտ սրբազան,
Քանգի տարբեր է մեր նամբան:
Քիչ մը հեռուն, ծառին վրայ,
Թռչուն մը որք կը հեկեկայ:

ԵՂԻՎԱՐԴ

Խ Ո Ն Ե Ր

Խոհներ տեսալի մտնա կը սուրան,
Աւեան թխապահոծ ամպերու նման.
Էր երբեմն անոնք բոցով կ'այրէին,
Այժմ հազած են գոյնը մոխիրին:

Խոհներ վեհապանծ՝ զիս առաջնորդող
Մեծ խոյանքներու, սէզ կատարներու,
Չեն այցիլեր զիս, փախած են հեռու,
Որոնելով այլ կայմեր արեւոզ:

Միտնա ջրհոր մ'է պղտոր, անյասակ,
Ու դեռ կը սպասեմ ձեռքի մը կախարդ,
Որ ալ ընէ զայն ջինջ ու մաքրազարդ,
Ու հոն էն առաջ, իբր պերճաւոր ակ,
Տեսնեմ Աստուծոյ պատկերը յսակ:

1985

Գ. ՃԱՐՏԱՐ